

Diplomová práce
PRÁVO NA BEZPEČNOST A POVINNOST STÁTU HÁJIT SVÉ OBČANY V ČR A VE SVĚTĚ
Nataliya RISHKO

Posudek vedoucího práce

Paní Nataliya Rishko předložila diplomovou práci na téma „*Právo na bezpečnost a povinnost státu hájit své občany v ČR a ve světě*“. Svou práci autorka rozdělila do pěti kapitol, které doplnila o úvod, závěr a cizojazyčné resumé. Autorka si za cíl své diplomové práce zvolila přiblížení spolupráce států v otázkách bezpečnosti a způsobů, jakými se státy snaží o udržení míru a bezpečnosti.

V první kapitole práce se autorka věnuje obecným otázkám vymezení pojmů bezpečnost a následně se věnuje tomu, co označuje jako bezpečnost v ČR. Tzn. v rámci této kapitoly je obsažena i ta část, která je více méně částí teoretickou zejména pak zaměřenou na vymezení pojmu bezpečnost. Autorka se dotýká i problematiky vnitřní a vnější bezpečnosti. Následně popisuje bezpečnostní strategii ČR. Celé pojetí této kapitoly je založeno na materiálech hodnotících hrozby státu, či naopak definujících strategii státu. To co této kapitole chybí, a to zejména s ohledem na to, že se jedná o práci z ústavního práva je zakotvení pojmu bezpečnost v teorii státu a následně konkrétní zakotvení v ústavním pořádku. Přičemž jak je vidět v práci se autorka bude dotýkat i neméně důležitého aspektu, kterým je vztah otázek spojených se zajištěním bezpečnosti s limity ochrany lidských práv.

Následující kapitola se snaží analyzovat jaké jsou reálné hrozby bezpečnosti státu, kdy se autorka postupně zabývá obecně rozložením konfliktů ve světě a následně identifikuje dvě geopolitické oblasti a jejich konflikty jako světově relevantní, a to tzv. Arabské jaro a konflikt na korejském poloostrově. Kapitola je popisně a autorka se v ní snaží i o určitou analýzu současného stavu. Nicméně jedná se kapitolu zaměřenou spíše na mezinárodní vztahy a bezpečnostní otázky než na kapitolu reflektující související právní problémy.

Třetí kapitola je věnována mezinárodnímu zajištění bezpečnosti, když se autorka věnuje zejména systému OSN pro zajištění míru na světě, přičemž se neomezuje jenom na popis, ale snaží se i o propojení této problematiky se zbytkem práce, zejména pak odkazem na Českou republiku. Nastíněním postupů dle Charty OSN se autorka věnuje pouze okrajově, zejména je patrné v části nazvané „Donucovací postupy“ kde se jedná spíše o příkladný výčet než o ucelenou stat' na toto téma. Zejména by stálo za to, zabývat se zde i otázkou autorizovaného užití síly, kdy se jedná o celkově poměrně zásadní otázkou aplikace mezinárodního práva.

Další dvě kapitoly jsou věnovány poslancům a senátorům, kdy se autorka věnuje jednak jejich zvolení, postavení, svobodnosti mandátu a rozsahu imunity. I v těchto dvou částech se autorka nevyhnula čistě popisného stylu zpracování práce, i když jsou zde výjimky, jako je pojednání o imperativním mandátu poslance.

Předposlední kapitola je pak věnována otázce lidských práv v bezpečnostních otázkách, zejména pak míra jejich možného omezení v rámci bezpečnostních postupů. Autorka nejdříve analyzuje možná omezení práva na soukromí a lidskou důstojnost, zejména

ve světle právní úpravy, a to jak české tak mezinárodní. Zvláště se autorka věnuje negativním jevům spojeným s obavou před terorismem, zejména vůči muslimské komunitě.

Následuje pojednání o zakázaných jednáních vůči osobám, které jsou podezřelé z terorismu, kdy se zejména jedná o neoprávněné formy výslechu, či nepřiznání základních práv zadržovaných osob. Přičemž autorka v rámci pojednání vychází z judikatury ESLP ve věci osob napojených na IRA ve Velké Británii a případů z Holandska. Je škoda, že se autorka nezaměřila i na otázky spojené s mnohem aktuálnějšími případy z Velké Británie, jako je aplikace anti-teroristické legislativy z devadesátých let, zejména pak po roce 2001 a po útocích 2007.

V závěru kapitoly se pak autorka zabývá mezinárodním právním rámcem zakazující mučení a podobné praktiky v rámci vyšetřování a zmiňuje i případy s podezřením na umístění tajných věznic CIA na území Evropy, kdy tato místa byla užívána k nezákonným formám výslechů zajištěných osob. Jako všechny kapitoly v této práci je i tato neucelená a nesystematická, i když je patrné, že se autorka v problematice orientuje, ale zřejmě si nebyla jista pojetím problematiky.

Předložená diplomová práce je prací, která je na jedné straně zajímavá svým obsahem, který je však srážen nedůsledností a nesystematičností práce, a to i přes to, že je zřejmé, že autorka je s problematikou obeznámena. Z práce je rovněž patrné, že si autorka nedostatečně definovala cíl, na který by se zaměřila. Za hlavní nedostatek, který sráží práci v rámci oboru, je nedostatek právního pojetí celé věci. Není úlohou žádného oponenta hodnotit věcně strukturu, pokud se odlišuje od jeho představy, ale spíše logičnost a návaznost. I přes tyto výhrady považuji práci za velmi dobrou, a jsem toho názoru, že předložená diplomová práce Nataliye Rishko splňuje všechny požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Pro případ úspěšné obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **velmi dobře**.

K obhajobě navrhuji diplomantce, aby se vyjádřila ústavnímu zakotvení práva na bezpečnost v ČR, a dále pak zde se autorka domnívá, že existuje dostatečný právní rámec pro možnou intervenci ČR mimo její území, v případě ohrožení jejích občanů, a to jak na mezinárodní tak na české úrovni.

V Herzliyi dne 16. dubna 2013

JUDr. Tomáš Pezl